

Mál nr. 256/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila: (V1) og (V2).

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækja: (A) og (B).

Sönnun tjónsatviks.

Gögn.

4. Málskot mótttekið 17. júlí 2023.
5. Bréf V1, dags. 26. júlí 2023.
6. Bréf V2, dags. 8. ágúst 2023, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í fyrirbyggjandi skýrslu frá Aðstoð & öryggi (A&Ö) kemur fram að tjón hafi orðið á bifreiðinni A, sem er í eigu M, þar sem henni var lagt í stöðureit í bílakjallara við heimili M, þann 8. febrúar 2023. Taldi M að bifreiðinni B hefði verið ekið utan í A. Kannast eigandi B ekki við að hafa ekið utan í A. Framkvæmdir starfsmaður A&Ö mælingar með mælistiku. Ákomur voru á hægri hlið A á bilinu 52-72 cm., og ákomur á B voru á hægri framhorni á bilinu 22-73 cm. Ákomusvæði B var þannig stærra en ákomusvæði A. Taldi starfsmaður A&Ö sig ekki geta fullyrt að ákomur bifreiðanna passi svo hafið sé yfir vafa. Í málskoti kemur fram að M hafi fyrst í desember 2022 tekið eftir að ökumaður B hafi farið utan í bifreið sína. Hafi M rætt við eigandi B sem viðurkenndi að hafa farið utan í bílinn og kvaðst ætla að láta laga tjónið. Ekkert hafi gerst í þeim málum og svo hafi M tekið eftir fleiri rispum á bifreið sinni þann 8. febrúar 2023 og haft þá samband við A&Ö. Telur M að gögn málsins sýni fram á að ökumaður B hafi farið utan í bifreiðina A.

V1 skilar ekki inn athugasemdum í málinu. V2 telur ósannað að tjón á bifreiðinni A hafi komið til vegna notkunar bifreiðarinnar B og hafnar kröfum M um bætur úr ábyrgðartryggingu B.

Álit.

Ágreiningur málsins hverfist um hvort sannað sé að árekstur hafi orðið með bifreiðum A og B þann 8. febrúar 2023 og hvort tjón hafi orðið á bifreið A sem rekja megi til hans. Ekki verður fjallað hér um atvik sem M fjallar um í málskoti og eiga að hafa átt sér stað í desember 2022, enda hefur M ekki gert kröfu í ábyrgðartryggingu B vegna þeirra tjóna. Varðandi tjónsatvikið þann 8. febrúar 2023 þá kannast ökumaður B ekki við að hafa ekið utan í bifreiðina A í bílakjallaranum. Rispur á hægri framhorni á bifreiðinni megi rekja til gamalla atvika. Engin vitni voru af hinum meinta árekstri og skv. mati sérstaks skoðunarmanns frá fyrirtækinu A&Ö telur hann ekki sannað svo hafið sé yfir allan vafa að tjón hafi orðið á bifreið A sem rekja megi til áreksturs við bifreið B.

Sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu ber sönnunarbyrði um að skilyrði skaðabótaskyldu séu uppfyllt. Í þessu máli er verulegur vafi um hvort árekstur hafi orðið með bifreiðunum auk þess sem sönnunargögn benda til þess að ekki megi rekja mögulegt tjón á bifreið A til áreksturs við bifreið B. Hallann af slíkum sönnunarskorti verður sá að bera sem hefur sönnunarbyrðina, þ.e. M sem eigandi bifreiðar A og á hann því ekki rétt á bótum frá V2.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu ökutækisins B hjá V2.

Reykjavík, 19. september 2023.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir